

OSKUŚĆ (11) *vb pf*

o jasne.

inf oskuść (1). ◇ *fut 2 sg* oskubiesz (1). ◇ *3 sg* oskubie (3). ◇ *3 pl* oskubą (4). ◇ *praet* [1 *sg f* oskubłam.] ◇ *2 sg m* -ś oskubł (1). ◇ *part praet act* oskubszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Pozbawić czegoś (11) :

a. *O ptakach: pozbawić piór* [co] (4) : Przeto też Kawki nanię [sowę] walczą [...] / á gdy łamey iako mogą pożyć / tedy ią ofkubą *FalZioł* IV 24b, IV 23c; Y vbyerz fie w klenoty y w kółztowne łzáty / Ieśli cnoty nie będye / toć ná Pawie pyorá / Bo kiedy go ofkubyełz / álic łzpetna łkorá. *RejWiz* 100v; *KlonWor* 60; [Iam iufz wykroiłá / iábłká / y ofkubłám ptałzki. Habs nu aufzgefchnitten / die äpfel / ün hab die vögel gepfluckt. *Wokabul* 1539 T4].

b. *O owcy, świni: pozbawić wełny, szczeciny* (5) :

oskuść co (4): Nie łobie nośi Owca wełny ná łwey łzubie / Kiedy chce ten nędzny człek ząwždy ią ofkubie. *RejWiz* 50, 55v, 166; Wilk rad kiedy cudzego / Báraná ofkubye / Ale też w łás nie ząwždy / w cáley bieży łzubye. *RejZwierz* 129.

oskuść z czego (1): Sues glabrare, ze łzczecin oskuść. *Mącz* 146a.

c. *O grochu: pozbawić strąków* [co] (1) : Gdy Groch ofkubą grochowyiny depcą *RejZwierz* 217.

d. *O człowieku: wyrwać włosy* (1) : Aby włosy zginęły gđzieby ich nietrzebá / tedy ie naprzod wylkub' / á záięcą krwią z miodem pomázuy [...]. Albo zetrzy pijawkę [...] / á tym pomázuy gđzieś ofkubł. *SienLek* 46v.

Formacje współrdzenne cf SKUŚĆ.

Cf **OSKUBIONY**